

D. R. GILBERT

21 ZAŠTO
I SAMO
JEDNO
KAKO

■ Laguna ■

Copyright © 2016 Dragiša Ristovski
Copyright © 2016 ovog izdanja, LAGUNA

Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta
odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

REČ AUTORA	6
UVOD	10
SMO PRESTALI DA VERUJEMO?	16
JE KOLEKTIVNI INTERES SVE ZANEMARENIJI?	22
SMO SVE NESTRPLJIVIJ I?	28
JE KARAKTER TEMELJ LIČNOSTI?	34
NISMO FOKUSIRANI?	42
SMO SVE AGRESIVNIJI?	50
JE MOLITVA SUŠTINSKI VAŽNA ZA NAŠ ŽIVOT?	58
NAS STRAH, POHLEPA I SUJETA SUŠTINSKI UNIŠTAVAJU?	64
STRES DOMINIRA NAMA?	72
SMO IZGUBILI SVRHU?	80
NEPRESTANO BRINEMO?	86
NAM JE FORMA TOLIKO VAŽNIJA OD SUŠTINE?	92
POSTAJEMO SVE ASOCIJALNIJI I OTUĐENIJ I?	98
MNOGI LJUDI NEMAJU AFIRMATIVAN STAV?	106
SMO SVE MANJE SREĆNI?	112
NEMAMO DOVOLJNO ENERGIJE?	120
SMO TOLIKO DEPRESIVNI I NEGATIVNI?	128
JE ENTUZIJAZAM ŽIVOTNA ENERGIJA?	136
PORAZ TREBA PRIHVATITI KAO ODLIČNU LEKCIJU?	144
NAM JE DOBROTA OČAJNIČKI POTREBNA?	150
NE ŽIVIMO U REALNOM VEMENU?	156
ZAKLJUČAK	164
O AUTORU	170

Poštovani čitaoci, u periodu mog ranog detinjstva bila je popularna dečja enciklopedija *1000 zašto, 1000 zato*, koju sam obožavao da čitam. Ona nam je jasno davala odgovore na mnoga pitanja koja je radala naša dečja znatiželja i radoznalost, ali, kako je vreme prolazilo, sve više sam sebi postavljao pitanje *kako* umesto *zašto*.

AUTORA

Od toga zašto je nešto takvo, mene je mnogo više zanimalo pitanje *kako* da uradim nešto, budući da me je tako formulisano pitanje vodilo u budućnost, odnosno ne u srž problema, već ka rešenju.

Pitanje *kako* nas jednostavno nagoni na akciju, da nešto promenimo, jer šta se dešava u suprotnom? Možda bi najbolji odgovor mogao biti sledeći: *Čak i ukoliko smo na pravom putu, a ipak samo stojimo, može nam se desiti da nas pregazi kamion!*

Drugim rečima, smatram da je lična inicijativa najvažnija i da je ništa ne može zameniti, ono što moramo sami da uradimo niko neće uraditi umesto nas.

Međutim, ovom knjigom sam želeo da skrenem pažnju na to da negativni motivi kao izvor pokretačke snage (strah, pohlepa, sujeta) dugoročno mogu dati samo negativne rezultate! Da tradicionalno dokazani sistemi vrednosti ne smeju tako lako biti urušeni i da je moguća afirmacijom dobrote ostvariti rezultate koji su u skladu s našim vizijama.

Takođe je veoma bitno da povratimo našu veru, jer vera je duboko usađeno uverenje da je univerzum na našoj strani i da, uprkos trenutnoj situaciji, zna šta radi.

DOKLE VERUJEMO, DOTLE ĆEMO POSTOJATI. ŽIVOT NE-ISPUNJEN VEROM ISTO JE ŠTO I PRERANA SMRT!

Dragi čitaoci, nakon jedanaest godina od mojih prvih pokušaja da se malo više od amatera bavim pisanjem, u ruci vam je moja jedanaesta knjiga. Ni ova knjiga, kao ni prethodne koje sam napisao, ne nudi instant-preporuke za životni i poslovni uspeh, već nam ukazuje na to da se ključne bitke vode u nama samima i da uvek imamo slobodu izbora, pa makar to bio naš izbor tumačenja svega onog što se dešava u stvarnom svetu oko nas.

Odličan tekstopisac i muzičar, pokojni Milan Mladenović, frontmen legendarne grupe Ekatarina Velika, u jednoj od svojih ranih pesama kaže: *To je stvaran svet oko mene, to je stvaran svet u meni, samo čekam da prođe, samo čekam da prođe.*

Odlična pesma, odličan tekst, ali malo depresivan, ja bih dodao da je vrlo važno da taj stvaran svet oko nas i u nama doživimo na ispunjen način. Kakav god bio ovaj život (a ja mislim da je život čarobno lep), on je neponovljiv i izuzetan. Zato je važno da ga ispunimo dobrim mislima, dobrim delima, ljubavlju i dobrotom, i nemojmo čekati da samo prođe, već pozitivno delujmo!

I zato apelujem na sve nas da budemo aktivni učesnici u buđenju dobrote, najpre u sebi, a onda i u svom okruženju. Činjenica je da je dobrota izgubila poziciju na lestvici životnih vrednosti i naš zadatak jeste upravo da to ispravimo. Da dobronamernost i dobrotu vratimo u sam vrh društvenih, životnih vrednosti, zajedno s

vrednostima kao što su ljubav i poštenje. Dobrota je čista pozitivna energija, a početak svake prave ljubavi jesu dobronamernost i uzajamno poštovanje.

Na kraju želim da zahvalim svojim najbližim saradnicima, Dragani, Biljani i Slađani, na pomoći u realizaciji mnogih ideja, brojnim prijateljima i klijentima „D. R. Gilbert centra“ na nesebičnoj podršci, Nenadu Staniću na sugestiji da napišem knjigu o buđenju dobrote, svima vama što me pratite i čitate sve ove godine moje knjige na razumevanju i mnogim divnim komentarima, i na kraju mojim roditeljima i supruzi Ani na nečemu što je mnogo više od podrške.

Knjigu, kao i sve prethodne, posvećujem divnom biću koje mi svakoga dana izmami dobrotu, a to je moja ćerka Helena. Bez želje da preterujem, smatram da već sada, s nepunih deset godina, piše bolje od svog tate (što možda i nije teško :-)).

Verujem da će budućnost potvrditi ovu moju tvrdnju. I još želim da kažem jedno veliko hvala svima vama koji ćete knjigu pročitati. Želim vam svako dobro, svu sreću i život pun osmeha, uz konstataciju da jedan život imamo i da je važno da uzmemo od njega ono najbolje i da vratimo društvu ono najdivnije, a to je dobrota.

S poštovanjem
Dragiša Ristovski
„D. R. Gilbert Centar“
Beograd, 6. maj 2015.

P. S. Bio bih vam zahvalan ako biste sve vaše komentare i sugestije u vezi s knjigom poslali na imejl d.ristovski@drgilbert-centar.com

UVC

OD

Prvi januar 2015! Nova godina, novi snovi, novi ciljevi, nova strepnja, brige i nadanja. Pomalo umoran od izazova, a više od loših vesti, i loših ljudskih postupaka, glasno razmišljam u šta se to pretvaramo, gde je smisao onoga što nas okupira.

Živimo u svetu konstantnog negativnog uslovljavanja i tri velike motivacije koje pokreću ljude, koje dominiraju medijima i međuljudskim odnosima, na čiju kartu igra marketing mnogih kompanija, a to su: strah, pohlepa i sujeta.

Kao da je pobuđivanje negativnih emocija jedino što razumemo, kao da nas hipnotiše ta filozofija zla koja je

marketinški veoma dobro upakovana. Dugoročno gubimo svi koji u tome učestvujemo bez obzira na to na kojoj smo strani: veliki marketinški magovi, korporacije, političari, poslovni ljudi i svi oni koje nazivamo elitom, ali i oni što to slede, jer je to dugoročno neodrživo stanje. Uveren sam da je to stranputica i da to nanosi veliku štetu ne samo društvu već i svim onima koji to „proizvode“, jer mržnja rađa mržnju, a pohlepa još veću pohlepu, i sve se to posmatrano na duže staze može strašno obiti o glavu mnogim brendovima i kompanijama, jer zakon reciprociteta ne prašta.

Kineska poslovica kaže da čovek stari onako kako je živeo. Ako je to istina, kakva nas onda starost očekuje?!

Da se razumemo, ja sam dugoročno uvek optimista, međutim, neophodna je promena fokusa i svako od nas mora da probudi dobrotu u sebi. Dobra vest je da možemo da biramo i da je izbor ono što nas čini ljudima. Darwin je jednom prilikom izjavio: *Nisu loša vremena, nego čovek*. Jovan Dučić je rekao: *Zlo i nesreća ne dolaze od Boga nego od čoveka*. Dakle, mi imamo moć, mi biramo, samo nemojmo biti po definiciji pesimista koji od dva zla bira oba.

Jedanaest godina je prošlo od kako sam napisao svoju prvu knjigu, *Gube samo oni koji ne igraju*, i sada imam potrebu da toj ideji dam nov, realističan optimizam i dublji smisao. Opet mi nije namera da ponudim gotova rešenja, da konstatujem da je lakše uspeti nego propasti.

Takođe, ne želim biti ni nerealni optimista, jednostavno želim da probudimo najbolji deo sebe i da igru života odigramo najbolje što možemo. Neophodno je da svako od nas preuzme ličnu ali i kolektivnu odgovornost. Nemojmo prepustiti stvari našoj sudbini, jer sudbinu

uglavnom kreiraju naši postupci. Mi smo odgovorni za ono što radimo, a ono što radimo odgovorno je za ono što dobijamo (naše rezultate).

Najveća dostignuća se rađaju upravo iz konstantnog pokušavanja, a naša snaga ima kapacitet da raste iz naše trenutne slabosti! Ono što gradi naš karakter nije krajnji rezultat ka kome težimo, već naši postupci koje stvaramo dok delamo. Duško Radović je svojevremeno rekao: *Proverite da li ste dobar čovek, pomozite onome koji ne može da vam uzvrati.*

I dok mnogi ljudi oko nas koriste trenutne okolnosti kao opravdanje za svoje stanje i nedelanje, oni što su probudili dobrotu u sebi rade suprotno – trenutne okolnosti koriste da naprave pozitivan rezultat. Oni, kao što rekoh, preuzimaju odgovornost. Vladeta Jerotić je rekao: *Svako od nas preuzima obaveze onako i onoliko koliko je odgovoran. Nema obaveze bez odgovornosti i obrnuto.*

Na ovom svetu postoje dve vrste nezadovoljstva: nezadovoljstvo koje čoveka tera na očaj, depresiju, destrukciju, i nezadovoljstvo koje u čoveku afirmiše ono najbolje, što ga tera da postigne ono što nema a želi, pritom ne ugrožavajući prava drugih ljudi. (Ponavljam, ne ugrožavajući prava drugih, to je osnovni princip dugoročnog uspeha i sreće.)

MENTALNA ENERGIJA KOJA NAJVIŠE DOPRINOSI MOBILIZACIJI SVIH NAŠIH POTENCIJALA JESTE REALISTIČNI OPTIMIZAM.

Kada svet vidimo onakvim kakav jeste, polazimo od toga da je rešenje moguće, a ne da je problem velik.

Svaka kriza je samo određena situacija, a bez krize

nema ni izazova. A šta se dešava kada nema izazova? Naš život postaje navika, dosada, rutina i paravan je za depresiju.

Budućnost uvek pripada ljudima koji se izdižu iznad problema, nevolja i kritičkog razmišljanja, onima koje pokreće motivacija, a ne potreba za manipulacijom, onima koji jednostavno pokušavaju, a ne sede i čekaju!

Velika dela su rezultat više malih postignuća stvorenih tokom dužih intervala, a najbolje prilike dobijaju ljudi koji su u stanju da ih jednostavno prepoznaju, a onda i konkretizuju. Čarli Džonson je rekao: *Prosečni ostaju prosečni zbog toga što ne urade ništa više od proseka!*

Mnogi ljudi robuju predrasudi da je uspeh posledica samo sticaja okolnosti i sreće ili se za njega bore prečicama, tako što nanose drugima zlo. Međutim, postoji još jedan izbor, a to je da probudimo dobrotu u sebi a onda prihvatimo činjenicu da uspeh pre svega nastaje kao rezultat jasno definisanih ciljeva, uz upotrebu dokazanih principa, tehnologije i metodologije uspeha. Takođe, moramo promeniti svoje mentalne navike, tako da nama dominira stav koji je ispunjen verom, a ne strahom i sumnjom. Kao što rekoh, svako od nas je odgovoran za ono što radi, međutim, odgovoran je podjednako i za ono što ne radi.

Dakle, budimo spremni, a onda će se pojaviti i prilika, a možda je ona baš u knjizi koja vam je u rukama. A šta se dešava ako čovek nije spreman i pojavi se prilika?! Odgovor na ovo pitanje dao je Brajan Trejsi kada je rekao: *Ako čovek nije spreman kada mu se ukaže prilika, samo će ispasti budala.*

Mogu da konstatujem da u suštini verujem da gotovo svaki čovek želi da bude uspešan. Takođe sam svestan

činjenice da je percepcija uspeha različita za mnoge ljude. Iz pomenutih razloga, namera ove knjige nije da vam da samo jedno viđenje uspeha i da vas ubeđuje da je to jedino ispravno. Osnovni cilj ove knjige jeste da u vama probudi ono najbolje, da skrene pažnju na neke zablude i opasnosti, da vas motiviše da postignete uspeh koji je upravo u skladu s vašom percepcijom, vašim željama i ličnim ciljevima. Dakle, percepcija uspeha je različita, međutim, neki principi su praktično opštekorisni i gotovo univerzalni.

Pored toga, ova knjiga ima još jedan zadatak. Verujem da svaki čovek ima svoju misiju i razlog postojanja, odnosno da se skoro ništa ne dešava slučajno. Bilo bi lepo ukoliko bi ova knjiga bar malo pomogla onima koji je čitaju da otkriju svoju tajnu života, odnosno ključne razloge zašto su došli na svet.

I na kraju, ova knjiga želi da probudi uspavanu dobrotu u nama i da je osnaži, te da nas još jednom podseti na snažnu poruku Napoleona Hila i njegove čudesne knjige *Misli i obogati se: Možemo postići sve što zamislimo i u šta duboko verujemo, pod uslovom da ne kršimo Univerzalne zakone – božje zakone i prava vašeg bližnjeg!*

Pitanja koja počinju sa zašto najmoćnija su kada ih uputimo sebi jer „gađaju“ ono najdublje u nama. Dolaze do centra, do same svrhe našeg postojanja.

Zato ova knjiga počinje s dvadeset i jednim pitanjem **ZAŠTO** a otkriva jedno jedinstveno **KAKO**.

Ukoliko svako od nas iskreno istraži ova pitanja i da adekvatan odgovor na kraju puta (čitanja), definitivno će biti drugačija (uveren sam, bolja) osoba.

1. ZAŠTO SMO PRESTALI DA

”

Vera je dar duha
koji omogućava du-
ši da neprekidno teži
vlastitom širenju.

TOMAS MAN

“

VERUJEMO?

Kada posmatramo olaka i lažna obećanja i veštačke osmehe koje nam šalju zategnuta lica s TV ekrana, egoistična politička elita, pohlepne kompanije kroz marketinške poruke i mnogi ljudi oko nas, stičemo utisak da dobra namera i iskreno interesovanje nestaju.

Više smo puta bili obmanuti i prevareni, a vešto su nam kroz „nov sistem vrednosti“ obezvređili tradicionalne vrednosti, zbunili naša osećanja, navukli sumnju, oterali poverenje i, što je najstrašnije, potkopali našu veru.

LJUDI POLAKO PRESTAJU DA VERUJU, I TO JE NAJSTRAŠNIJE ŠTO NAM „GLOBALNI PRIMITIVIZAM“ POD PLAŠTOM FENSI TEHNOLOGIJE NAMEĆE I U ČEMU IMA PRILIČNO USPEHA KOD MNOGIH SLEDBENIKA.

Vera je temelj svega pozitivnog što stvaramo i osnova onome čemu se nadamo i što kroz život priželjkujemo. Postoji armija ljudi koji ni u šta više ne veruju, sem u trenutno materijalno zadovoljstvo. Pored njih, tu

je druga armija ljudi, koja veruje da su osuđeni na siromaštvo, tugu i neuspeh jer se nisu rodili pod srećnom zvezdom i oni tu ništa ne mogu da učine. Treća armija, koja postaje sve brojnija, svoju potrebu za verom zadovoljava prihvatanjem raznih neozbiljnih ili čak vrlo opasnih ideologija. Oni su lak plen za manipulaciju u političke, verske, nacionalne ili neke druge destruktivne svrhe.

Oni postaju vatreni regruti izopačenih sekti i raznih drugih kriminalnih, terorističkih i ekstremno nacionalističkih organizacija.

A ŠTA JE VERA?

Ona je suština svega onoga pozitivnog ka čemu stremimo, simbol naših nadanja i dokaz onoga što ne vidimo a za šta jednostavno osećamo da je pravo i da postoji. Vera ima čudesnu moć koja nam pruža nadljudsku snagu da izdržimo periode velikih iskušenja i teških nevolja i problema.

VERA JE ODREĐENO STANJE UMA KOJE IMA KAPACITET DA REČ „NEMOGUĆE“ UČINI SUVIŠNOM.

Kada nam život nanese velike poraze, kada nam odnosi živote onih koje volimo, kada je opaka bolest tako blizu, kada naša situacija deluje bezizlazno, jedino što tada imamo i za šta se možemo čvrsto držati jeste naša vera. Ona kao da poseduje čudesnu moć koja nas napađa snagom iz nevidljivih izvora, i to u trenucima najvećih životnih iskušenja. Zapravo, najveće čudo u životu jeste moć jednostavne, iskrene vere.

Kako možemo tumačiti veru? Kao neopipljivu aps-

traktnu ideju, kao našu spremnost da prihvatimo nešto što naučno možda i nije dokazano, što ne znači da jednog dana neće biti.

Samo pre nešto više od stotina godina bilo je nezamislivo da nešto veliko kao avion leti. Ljudi koji su verovali da je to moguće često su izlagani podsmehu i ruglu okoline. Ali gle čuda! Njihova vera i želja pretočena u aktivnost kasnije ih je odvela do cilja.

Ako verujemo da smo u stanju da nešto postignemo, vera verovatno neće biti dovoljna za ostvarenje cilja, ali će nam sigurno dati snagu i dovoljno hrabrosti da učinimo sve ono što je neophodno kako bismo cilj zaista postigli. Nema velikih životnih dostignuća kojima ne prethodi čvrsta vera.

Zanimljivo je primetiti da se vera iskrenom upotrebom nikada ne smanjuje, već se uvećava. Ona nam možda sama po sebi neće doneti ono što želimo, ali će nam sigurno pokazati put koji moramo sami preći.

MI SIGURNO NEŠTO MOŽEMO, SAMO AKO MISLIMO I DUBOKO VERUJEMO DA MOŽEMO. ČIM SE POJAVI SUMNJA, ČAROLIJA VERE SLABI ILI NESTAJE.

Vera u nama nastaje na temelju pozitivnog mentalnog stava i čvrstine i dobronamernosti naših ciljeva. Pomoću nje kao da možemo aktivirati i usmeriti sile univerzuma koje su integralan deo tzv. beskonačne inteligencije koja nam može pokazati put uspeha i obezbediti dugotrajan mir.

Ukoliko želimo da imamo lepšu i svetliju budućnost, moramo verovati. Ako nam je vera slaba, takva nam je i budućnost. Neponovljivi Pablo Pikaso jednom prilikom

je rekao: *Sve što možete da zamislite i u šta možete poverovati je stvarno!*

Imajući u vidu ogroman značaj pozitivne vere za egzistenciju svakog čoveka i društva, nije ni čudo kako nam je kroz progres, tehnologiju i globalizaciju vešto poturena ideja o besmislenosti vere. Na taj način nam potkopavaju temelj smisla i postojanja, a to je veći zločin nego što možemo zamisliti. Kada kažemo vera, mnogi ljudi pomisle na religiju, međutim, želim ovim tekstom da skrenem pažnju na širi kontekst vere i njene stvarne moći tihog delovanja. Mnogi ljudi ne veruju jer ne razumeju kako sila vere deluje ili nemaju opipljiva objašnjenja. Međutim, izuzetno je važno da nešto ne odbacimo samo zato što to ne razumemo najbolje ili ne umemo to da objasnimo.

Iako smo svakoga dana svedoci da je oko nas sve više nevernika i bez obzira na samo naizgled drugačiju realnost, mislim da je svaki čovek, bar delom, u svom najdubljem biću, vernik, i da je na određeni način religiozan.

Njegova prividna nereligioznost potiče od raznih barijera i uverenja koje je sticao još od rane mladosti, a te smetnje obično su produkt njegovog načina razmišljanja, njegovih osećanja i volje.

Ključni čovekovi organi u njegovom psihosomatskom delovanju jesu srce i mozak, što znači da čovek ili oseća ili razume.

A ŠTA JE REŠENJE?

Vera je pozitivna emocija i ona se ne može roditi i egzistirati bez dobrote. Odgovor na pitanje KAKO povratiti veru leži upravo u afirmaciji dobrote, jer buđenjem dobrote direktno snažimo veru na kojoj počivamo.

Jedno je sigurno, mi u nešto moramo verovati! U ljude, u život, u humanost, u porodicu, u prijateljstvo, u ljubav, u Boga!

SAMO ISKRENA VERA U DOKAZANE TRADICIONALNE VREDNOSTI I U NAŠ LIČNI USPEH U BUDUĆNOSTI MOŽE NAM OBEZBEDITI MIR I ZADOVOLJSTVO U SADAŠNJOSTI, I POKAZATI PRAVI PUT U BUDUĆNOSTI!

Ne bih voleo da neko ovo pogrešno shvati ako nije religiozan. Kada kažem vera, mislim da verujete u bilo šta što vama znači i što ne ugrožava prava drugih. Možda je najvažnije što iskrena vera puni naše srce ljubavlju, našu dušu dobrotom, a naš mozak pozitivnim mislima. U takvim okolnostima tri moćna negativna motivatora (strah, pohlepa i sujeta) jednostavno nestaju kao što sunčevi zraci teraju tamu.

KLJUČNA PREPORUKA

Naše mogućnosti su ograničene jedino našom verom, postajemo ono u šta verujemo da jesmo.

NIKO NE MOŽE UNIŠTITI NAŠU VERU, OSIM AKO MU TO SAMI NE DOZVOLIMO.

Klonimo se ljudi i ideja koje truju našu veru. Takođe, imajmo u vidu da je zapravo jedini lek u borbi s bolešću koje nemaju pravog medicinskog leka naša predana vera rasterećena sumnje.

Ja sam velik vernik u sreću, a naučio sam da što napornije radim – više je imam. – Tomas Džeferson